

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۲/۲۹

پښتو ژباړه: رحمت آریا

د افغانستان سیاسی او تاریخی ژورنال

دویم ټوک

دری شپږمه برخه

فراه

او

د افغانستان سویلي برخي

تصحیحات

ډاکټر لوډویک . ډیبلو . ادمک

AKADEMISCHE DRUCK –u VERLAGSANSTALT

GRAZ –AUSTRIA

1973

لوډویک ادمک

خاش: خاش روډ: ۱۰ – ۳۱ تر ۴۰ – ۳۲، ۰۰ – ۶۲ تر ۰۰ – ۶۴: دا یو سیند دی چې د زمینداور د ولسوالۍ د باغران د علاقه دارۍ لویډیځې پولې ته نږدې د سیاه بند له غرنۍ لړۍ څخه سرچینه اخلي او د سویل لویډیځ لوري په نیولو سره د گلستان له منځه تېرېږي او بیا د فراه – گرشک ترمنځ سرک څخه له دلارامه تېرېږي او بیا د یوې دښتې له منځه تر هغو ځغلي چې خاش ته ورسېږي او بیا له همدې ځایه په وړاندې تللو سره د اشکان چخانسر له منځه اوږي او نورې هر څومره اوبه چې وریاتې کېږي هامون ته ئې ورغورځوي.

په ۱۸۸۵ ز کال کې امام شریف د غور په سویل ختیځ کې د خواجه معروف د کلي له سویل څخه وخوځېد " دی له یوه آسانه کوتله «خشکي روډ» یعنی «خاشروډ» ته راکوز سو، د سیند د اوبو سرچنې ته ورسېد او بیا له یوې آساني تنگې درې څخه واوښت او چغامان" ته راغی. نوموړی له دغه ځایه په اوښتلو د پُشت روډ ولسوالۍ ته ورسېد.

د همدغه کال د اپریل په میاشت کې صاحب‌داد خان چې د افغان سرحدې حکمیت بل غری وو له چغامان څخه څو مایله کښته له خاش څخه واوښت، نوموړی د تجوین پر لارې د بادام مزار له لارې تیزني ته راغلی وو. دلته دره ۱۰۰ یارده پراخه ده او د سیند اوبه ددرې په ختیځې ډډې کې چې شمال – سویل لوری لري بهېږي؛ د سیند پلنوالی ۵۰ یارده دی؛ ژوروالی ئې دو نیم فیټه دی؛ د سیند بستر له جغل او شگو ډک دی، د سیند دواړه غاړې ټیټې دي؛ له سیند اوښتل کومه ستونزه نه لري. له دې لږ نور کښته د مالدارانو ۲۰۰۰ کېږدی وي.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

د یادونې وړ ده چې له تجوین څخه تیزنیو ته عمومي سرک د گرز له لارې ځي او لږ نور کښته له سیند څخه په یوه ځای کې تېرېږي. دلته د سیند غاړې شپوه او ډبرینې دي او سیند دلته ځکه چټک بهاندی دی چې همدغه ځای کې ئې بستر تنگ کېږي او له دې چې دلته د سیند اوبه تېزې وي او له سینده اوبنټل ناشوني ول نو ځکه صاحب‌داد خان اورده لاره ونیوله. خو ویل سوي چې د سپتمبر د میاشتي له لومړیو څخه بیا د مارچ د میاشتي تر پایه سیند کې چندانې اوبه نه وي او تیرېدل ورڅخه آسانه وي، خو له دې سره سره دغه ځای د توپونو او درندو پوځي وسایلو د تیرولو لپاره عملي نه دی. دا دره هرڅومره چې سویل لور ته ځلي هماغومره تنگېږي او له دې کښته د څو غرنیو ستونو یا تنگیو له کبله بل کوم سرک یا لاره نه سته.

بل ټکی چې په هکله ئې که معلومات ولرو د واشیر – دولت آباد تر منځ له سینده د اوبنټلو ځای دی. دلته سندر د جولای په میاشت کې راغلی وو چې سیند ۳۷ یارده پلن او یو نیم فیت ژور وو او د ډډو د روانو اوبو چټکوالی ئې په ساعت کې یو مایل او د مایل د ربعي په چټکوالي وو. ویل سوي چې په پسرلي کې د اوبو بهیر وپروونکی دی. لږ کښته په «بار» کې له سینده د تیریدلو لپاره د گرشک – فراه ټکی راځي، بیت وايي چې دلته «روډ» ښه دی، پلنوالی ئې ۳۰ یا ۴۰ یارده دی او (د مې په میاشت کې) ژوروالی ئې ۲ فیته دی. نوموړی وايي:

" له سینده د پورې غاړه اوبنټلو ځای دایروي دی خو عالی دی او زما کچرې له اوبو څخه په آسانی تیرې سوي، اوبه یوازې ددوی تر زنگو پورې وي. ویل سوي چې دا سیند په دوبي کې په بشپړ ډول وچ وي، حتی همدا اوس هم چندانې ډېرې نه دي، ددې ځای خلک وايي چې ددې سیند اوبه هامون ته لا نه رسېږي، دا سیند په خپله د سیلابونو پرمهال هامون ته ورغورځي خو چخانسور ته له رسیدو مخکې ټولې اوبه ئې کارول کېږي. د سیند بستر د نیم مایل په اندازې پلن یا ارت دی او منځ ئې په دنگو دنگو بوتو او د شین غزي په ځنگل ډک دی، یو لږ شمېر د ولي ونې هم لري او یو شمېر تورې زرکې «کبک»، یو شمېر وحشي خوکان، هندي زرکې، د کانو یا غرنی زرکې، سویان «خرگوش» او شني صحرايي کفتري لري. دا د سیند هغه ټيټې غاړې دي چې سرک ورڅخه تېرېږي او هیڅ ډول ستونزې نه رامنځته کوي. دلته هر چیرته د سون لرگي پریمانه دي خو د ارتیا وړ خوراک توکي دلته قطعاً نه سي ترلاسه کېدای، یوازې یو استثنا چې سته «خسیل^۱» ده چې په پسرلي کې له کرنیزې ځمکې ترلاسه کېدای سي". (خسیل: دانه باب چې له رسیدلو یا پخیدلو مخکې د څارویو لپاره د شنو وښو په توگه ئې کاروي). بیت هغه مهال له «بار» څخه لیدنه وکړه چې خاشرود سیلابي وو. اوسني معلومات وايي چې د سیند بستر په دلارام کې نیم مایل د سیند له یوې ژۍ څخه تر بلې پورې ارت دی او معمولاً ددوبي په وروستیو کې ان تر مني پورې تقریباً وچ کلک وي. (لیسستر: له بومي معلوماتو څخه.)

دلارام ته تللی سرک په ټوله لاره کې د خاش د سیند په ښی غاړه کې پر مخ ځي، دا یو نسبتاً ښه او هموار سرک دی؛ د لارې په اوږدو کې د اوبانو پریمانه څرخایونه سته او هم یو شمېر د «کیرته^۲» بوتې سته. له خاش څخه تر ۱۵ مایلو پورته د لارې په اوږدو کې نه د استوگني سيمي سته او نه هم د ارتیا وړ توکي. له دلارامه کښته د نورزیو کوچیانو څو کورونه سته. مور ته په خاش کې وویل سول: " سیند د ژمي په بارانونو ډک وي خو په دوبي کې اوبه نه

1 - khasil: گومان کوم دا په پښتو کې کوم زراعتي لغت دی ځکه ما په قاموسونو ډاټ کام کې د پښتو انګلیسي په لوی قاموس کې په انګریزي شرحې همدا لغت ولید او معنی مې په قوسینو کې پورته ولیکله. - ژ
2 - kirta: کیرته انګلیسي لغت نه دی. ښايي لیکوال هم ورته معادل لغت نه درلود او دا هم ښايي سیمه ییز نوم وي چې زه ژباړونکی ئې په معنی پوه نه سوم.

لري. " له خاش څخه تر چخانصور پورې څو سرکونه سته چې د سیند پر دواړو غاړو پر مخ ځي. له خاش څخه بنایسته پورته زموږ مخي ته ډېرې کرنيزې کروندې راغلي او له خاش څخه کښته پریمانه ځمکې سته چې غلات په کې کرل سوي دي. د خاش په ولسوالۍ کې د سیند په بستر کې د اوبو چيني سته چې د اوبو ډنډونه ئې جوړ کړي دي خو په وچ فصل کې د اوبو د بهیدلو دائمي بهیر نه سته. ددې سیند د اوبو ستره برخه د لڅخي د خړوبولو کانال اخلي چې د لڅخي له بنده پورته سرچینه اخلي. د اوبو یو خور د «شیشاوي» کلي ته نېردي له دغه سیند سره یو ځای کېږي دا خور د شیشاوه رود په نامه یادېږي.

له خاش لږ کښته یوه دښته ده چې ځان سیند ته په متناوب ډول نېردي بیا لیرې کوي او دا د ورو ورو خلیجونو د جوړیدو لامل کېږي او د سیند په رسوبي خاورو ډک کېږي چې خپله په آسانی سره بڼېرازه ځمکه جوړوي او په آسانی سره په کښې کار کېدای سي. له «راضی» څخه لږ کښته دښته د سیند بستر ته نېردي راغونجېږي، بیا په هلیلي او گیکان کې سره لېږي کېږي.

له «راجای»³ پورته د سیند په بستر کې د اوبو چيني سته، خو لږ کښته د سيمي اوسیدونکي خپلي اوبه د سیند په بستر کې له جوړو سویو څاه گانو او یا د سیند د غاړو له څاه گانو څخه اخلي. له راجای پورته یو څړوبی «آبشار» یا گړندی اوبه دي او ویل کېږي چې ۸ فیته لوړ دي؛ تر دغه څړوبی لاندې د اوبو یو لوی ډنډ دی چې کبان په کې سته او خلک وایي چې دا ډنډ هېڅکله نه وچېږي. په دغه ټکي کې د سیلاب پر مهال ددې څړوبی د اوبو غرغرانده غږ د " گورگوري" صوتي نوم اخیستی دی.

د سیند بستر له هغه ټکي څخه چې پیکاک ورته (د چخانصور له ختیځي خوا) څو مایله وړاندې رسېدلی وو ټول په بوتو یا «د اشک ځمکه» یعنی د غز ځنگل معمولی مخ خلاصی ځنگلزار وو. دلته کومه ځانگړې شیله یا خور نه سته او اوبه په برابر ډول د هموارې دښتې پرمخ تیتیري او د سیند خوله یا مصب جوړوي. واقعیت دا دی کله چې د اوبو ټول بهیرونه د نیمروز تقریباً په بشپړ ډول هموارې سطحې او د یا نیمروز الحاقی «اشکان» ته ننوځي اوبه د یوې پراخې دښتې پر مخ بهېږي او ډېر ژر په دې ډول ورکې کېږي چې څوک گومان کوي کوم جهیل ته ورلویري.

د چخانصور د ختیځ لور ځمکه د خاش په شمالي ډېي کې په گړنگونو کې پای ته رسېږي چې لوړوالی ئې له ۳۰ تر ۷۰ فیتو پورې دی. دا گړنگونه داسې ښکاري چې د لوړې سطحې په جلا سوي برخې پورې اړه ولري او پیکاک ئې نومونه له شماله تر ختیځه پورې په دې ډول اخلي: دشت خواجه سیاه پوش، دشت لار (ددې سویل لویډیځ ته نېردي یوه ستنه ولاړه ده)، او دشت کده، وروستنی یعنی دشت کده د ټولو له پاسه په شمالي - ختیځواله سکښت شاته غځېږي. که له سویلي ډېي ورته وگوري په دې لوړې سطحې کې دغه څرگند انقطاعات سته د خسپاس رود، د خار رود او د شور رود. د ابراهیم آباد له کلا څخه چې اوس (۱۹۰۵ز کال) د «ډه داډ خدا» په نامه یادېږي شمالي لاره د هابیل تر مقبرې پورې له سره تر پایه په نیزارونو او «اشک ځمکې» (یعنې د «اشک په نامه د یوه بوتې» ځمکې) د خاش، خار او خسپاس د رودونو د سترې خولې تر ها خوا پورې پرمخ تللي ده. کله ناکله د ۲۰ تر ۳۰ فیتو پورې وړې وړې پښتې یا غونډۍ د لارې په اوږدو کې په سترگو کېږي چې د هموارې دښتې له پاسه مسلطې ولاري دي. د سیلاب د لوړوالي اندازه چې د ماتو سویو بوتو او نورو لکه سیلاب راوړو شیانو له مخې په آسانی په نښه کېدای سي او کولای سو نښې ئې د لوړو سطحو په بیخونو کې وگورو؛ او له دغو طبیعي نښو څخه په قضاوت وبلای سو چې سیلاب به د

سیند له بستره د لوري ځمکې په بیخ کې تر ۳ فیتو پورې جگ سوی وي او د خپلو اوبو د تگ په بهیر کې ئې د اوبو د تگ لارې پرېښودلې دي. دغه ځینې یا غونډۍ عمدتاً د لارې په اوږدو کې او پورته د یاد شوي سیند د خولې ورهاڅو هم د یوې لړۍ په توگه موجوده دي او کېدای سي پر سروبو باندې ئې لارې جوړې سي. په دواړو غاړو کې د پلني نيزار ځمکې مخ خلاصی غځون په هیڅ خوا یا هیڅ لوري ته د اوبو د بهیلو د بهیر لږ تر لږه کومه نښه نه بښي او ډېره به گرانه وي چې د خاشرو د سیند کوم ټکي ته د «خاشه یا خاشي» په شان ځانگړی نوم ورکړو. په اتم مایل کې یو محتمل ټکی سته چې کېدای سي هماغه وي. " نقشه خار او خسپاس بښي چې دوی نیغ په نیغه په اشکینک کې تشپري.

د اوسنیو راپورونو له مخې مور کولای سو ددې ځای دقیق منظر وگورو، خو له دې سره سره هماغسې چې پیکاک ویلي ول کله چې د اشکینک د سیلاب پرېښودلو د لوړو ځایونو له نښو کښته راځئ گرانه بڼه کې چې د سیند د اوبو د بهیر نښه تعقیب کړو ځکه له (۱۹۰۴ز) کاله مخکې د راپورونو په پرتلی اوس ډېرې اوبه دي. ویلای سو چې کېدای سي خاشرو د چخانسور د شمال لويديځ په یو مایلی او یا لږ ډېر واټن کې اشکینک ته ننوځي، او خار او خسپاس د هابیل د مقبرې په ټکي کې سره ننوځي. د چخانسور د شمال په یو نیم مایلی کې د اوبو یو کانال سرچینه اخلي او په اشکینک کې ځغلي او د کلا له ختیځې ډډې څخه اوږي او په همدغه لوري کې کرنیز پټي خړوبوي. (ایس. ایم. تیبت. له بومي معلوماتو څخه.)

د چخانسور گرد چاپیره کلي د خاشرو په اوبو خړوبېږي. دا سیمه حاصلخیزه ده او پریمانه غلات، بوسه او اښه تولیدولای سي. کله چې اشکین یا اشکینک ته ورسېږي د «اشک» په نامه د بوټو یو ډول دی چې د آسونو لپاره بڼه خوراک دی او دلته دا بوټي په پریمانه اندازه شنه کېږي. د خاشرو کښتنی برخه د جون د میاشتي تر پایه پورې وچ وي او کله چې د ۱۲۰ ورځو سیلی یا توپاني باد په شدت پر سیمې را خپور سي نو تر ژمي پورې همداسې پاتي کېږي. د سیمې استوگن وگړي خپلې اوبه د کلیو له څاه گانو یا د خاشرو له سیمه ییزو ډنډونو څخه چې دوی ئې «کُلمب» بولي اخلي. که خاشرو وچ وي نو اوبه د سیند د بستر په کیندلو سره ترلاسه کېږي. (ایس. ایم. بومي معلومات ۱۹۰۴).

لانډېنی جدول د قُلبو او د تخم اندازه بښي چې د ۱۹۰۳ - ۱۹۰۴ز کال په پسرلي کې او د ۱۹۰۴ز کال په مني کې کرل سوي دي. جدول د کلیو پر بنسټ سمبال سوی دی.

نور بیا

د چخانسور تبابه

یادونه: قدرمنو لوستونکو! تاسو تر دغه لینک لاندی د ښاغلی آریا صاحب په آرشیف کې د لمړی توک ټولی او دویم توک ټولی برخي لوستی شی.